

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31 sierpnia 2017 r., odmówił J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 10 listopada 2017 r., ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

/decyzja – k. 82 akt ZUS/

Od decyzji ZUS, odwołanie w dniu 19 grudnia 2017 r., złożył wnioskodawca J. K. i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że opinia Komisji jest dla niego krzywdząca, gdyż uznano go za zdolnego do pracy w wyuczonym zawodzie elektryka przy zachowanym widzeniu tylko jednym okiem.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame z argumentami, podniesionymi w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 24/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się (...)

/okoliczności bezsporne/

Posiada wykształcenie średnie. Z zawodu jest technikiem elektromechanikiem. Przez cały okres swojej aktywności zawodowej pracował jako instalator elektryczny. Obecnie, **od 1995 r.** prowadzi działalność gospodarczą (introligatorstwo elektryczne). Wnioskodawca zatrudnia 2 pracowników, jednego w wymiarze ¼ etatu, drugiego w wymiarze 1/8 etatu. Rozlicza się ryczałtowo. W dniu 13.04.2013r. uległ wypadkowi, w wyniku którego doznał urazu przebijającego oka prawego z zaćmą pourazową, wylewem krwi do ciała szklistego i odwarstwienie siatkówki. Ubezpieczony, po urazie, wykonuje takie same czynności co przed utratą wzroku, jak i po utracie.

/okoliczności bezsporne, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 6 sierpnia 2018 r. – 00:05:23 – 00:09:41 – płyta CD – k. 66/

Posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności od 2010 r.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 6 sierpnia 2018 r. – 00:05:23 – 00:09:41 – płyta CD – k. 66/

Ubezpieczony **do dnia 30 września 2017 r.** pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przyznaną decyzją ZUS z dnia 19.10.2015r. od dnia 1.11.2015r. U podstaw przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, leżało orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 30.09.2015r., stwierdzające częściową niezdolność do pracy, pozostającą w związku ze stanem narządu wzroku, do dnia 30.09.2017r.

/okoliczności bezsporne, decyzja ZUS z **dnia 19.10.2015r. k. 32**, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 30.09.2015r. **k. 31 akt ZUS/**

Ubezpieczony posiada wymagane okresy składkowe i nieskładkowe.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 31 sierpnia 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 79 akt ZUS)

Lekarz okulista – konsultant ZUS rozpoznał u wnioskodawcy ślepotę oka prawego – stan po urazie przebijającym, rzekomosoczewkowość, jaskrę wtórną z zanikiem n II, nawrotowe odwarstwienia siatkówki mimo prób /wielokrotnych/ leczenia operacyjnego. W opinii lekarza konsultanta ubezpieczony jest obecnie zaadoptowany do jednoocznosci /OP bez użytecznego widzenia od 2,5 roku/. Wnioskodawca jest zdolny do pracy. Oko widzące lewe z pełną ostrością wzroku bez korekcji do dali.

/opinia lekarza konsultanta – k. 29 – 33 dokumentacji medycznej/

Lekarz orzecznik rozpoznał u ubezpieczonego ślepotę oka prawa, jaskrę wtórną, reodwarstwienie siatkówki oka prawego, stan po urazie przebijającym gałki ocznej prawej, stan po dwukrotnej witrektomii z podaniem oleju silikonowego i po dwukrotnym usunięciu oleju silikonowego oka prawego, rzekomosoczewkowość oka prawego, nadciśnienie tętnicze zredukowane, dnę moczanową w wywiadzie.

/orzeczenie Lekarza Orzecznika – k. 80 akt ZUS, k. 34 – 36 dokumentacji medycznej/

Ubezpieczony w dniu 23 października 2017 r. złożył sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/sprzeciw – k. 37 – 38 dokumentacji medycznej/

Komisja lekarska rozpoznała u ubezpieczonego pourazową ślepotę oka prawego rzekomosoczewkowość, jaskrę wtórną z zanikiem n III, nawrotowe odwarstwienia siatkówki tego oka wielokrotnie operowane, pełna ostrość wzroku oka lewego, nadciśnienie tętnicze poddające się farmakologii, przebyty w 2004 r. udar mózgowy z przemijającym niedowładem lewostronnym. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 10 listopada 2017 r. nie uznała wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy.

/orzeczenie Komisji Lekarskiej – k. 81 akt ZUS, opinia lekarska – k. 65 – 67 dokumentacji medycznej/

W konsekwencji powyższego orzeczenia, organ rentowy odmówił ubezpieczonemu, prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zaskarżoną decyzją z dnia 14 listopada 2017 r.

/decyzja – k. 82 akt ZUS/

Wnioskodawca cierpi na nadciśnienie tętnicze, przebyty w 2004 r. udar mózgu z niedowładem lewostronnym, zaburzenia gospodarki lipidowej, dnę moczanową, pourazową ślepotę oka prawego. Nadciśnienie tętnicze rozpoznane u wnioskodawcy jest skutecznie leczone i nie ogranicza sprawności ubezpieczonego w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy z kardiologicznego punktu widzenia. Ubezpieczony jest zdolny do pracy.

/opinia lekarza biegłego sądowego specjalisty kardiologa dr med. B. Lao – G. – k. 30 – 31/

Wnioskodawca przebył, w 2004 r., udar mózgu, z przemijającym niedowładem lewostronnym, zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego bez istotnych deficytów neurologicznych. Wnioskodawca od wielu lat odczuwa bóle odcinka szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa. W 2004 r. ubezpieczony przeżył udar mózgu z przemijającym niedowładem lewostronnym. Z powodu urazu prawej gałki ocznej w 2013 r., wnioskodawca pobierał świadczenie rentowe do 30 września 2017 r. Naruszenie sprawności organizmu z przyczyn neurologicznych nie powoduje u wnioskodawcy długotrwałej niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej, w myśl ustawy o rentach i emeryturach.

/opinia lekarza biegłego sądowego neurologa J. B. – k. 33 – 36/

Wnioskodawca cierpi nadto na ślepotę oka prawego – stan po urazie przebijającym z 2013 roku, z wylewem krwi do ciała szklanego z powikłaniami: zaćmą pourazową, rzekomosoczewkowością, jaskrą wtórną, dwukrotnym odwarstwieniem siatkówki leczonym operacyjnie, zanikiem nerwu wzrokowego, astygmatyzm małego stopnia i starczowzroczność oka lewego. Wnioskodawca był operowany wielokrotnie ale wzroku nie odzyskał, oko prawe nie ma poczucia światła. **Obecnie wnioskodawca jest osobą jednooczną, zaadoptowany do jednooczności. Jednooczność, u osoby z trzecim poziomem kwalifikacji zawodowych, nie narusza sprawności organizmu, w stopniu powodującym niezdolność** do pracy zarobkowej. Z przyczyn profilaktycznych przeciwskazana praca na wysokości i przy maszynach w ruchu ciągłym. Wnioskodawca jest zdolny do pracy.

/opinia lekarza biegłego specjalisty chorób oczu R. M. – k. 39 – 40/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych kariologa, neurologa oraz okulisty.

W ocenie Sądu, opinie biegłych są w pełni wiarygodne. Zostały, bowiem, sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych, z punktu widzenia schorzeń wnioskodawcy, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki przeprowadzonych badań własnych wnioskodawcy. Biegli rozpoznali u ubezpieczonego ślepotę oka prawego – stan po urazie przebijającym z 2013 roku, z wylewem krwi do ciała szklanego z powikłaniami: zaćmą pourazową, rzekomosoczewkowością, jaskrą wtórną, dwukrotnym odwarstwieniem siatkówki leczonym operacyjnie, zanikiem nerwu wzrokowego, astygmatyzm małego stopnia i starczowzroczność oka lewego, przebyty w 2004 r. udar mózgu z przemijającym niedowładem lewostronnym, zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego bez istotnych deficytów neurologicznych, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia gospodarki lipidowej, dnę moczanową.

Biegli uznali, że dolegliwości wnioskodawcy, nie naruszają sprawności jego organizmu, w stopniu powodującymi niezdolność do pracy, z uwzględnieniem poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw by kwestionować opinie biegłych, gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo, merytorycznie uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych w sposób wystarczający obrazują stan zdrowia wnioskodawcy. Opinie są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z ich treści. Ponadto wszelkie niejasności jakie mogłyby powstać w ocenie Sądu zostały wyjaśnione przez biegłych w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 17.07.2018r., - na wskazane, w piśmie procesowym z tej daty, okoliczności: czy stan oka prawego wnioskodawcy, uległ poprawie od 30.09.2015r, gdy był badany przez lekarza orzecznika i ten stwierdził u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy do 30.09.2017r.

/pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawcy k. 58/

Sąd oddalił ten wniosek – gdyż bezspornym jest fakt, że J. K. ,w wyniku orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 30.09.2015r. – miał przyznaną i pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.11.2015 do 30.09.2017r. , a zatem – w tym zakresie nie istnieje żadna wątpliwość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z **art. 57 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odniesieniu do odwołującego się, nie został spełniony warunek niezdolności do pracy. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych Sąd ustalił, iż występujące u wnioskodawcy schorzenia powodują, że nie jest on niezdolny do pracy.

U skarżącego stwierdzono ślepotę oka prawego – stan po urazie przebijającym AD 2013 z wylewem krwi do ciała szklistego z powikłaniami: zaćmą pourazową, rzekomosoczewkowością, jaskrą wtórną, dwukrotnym odwarstwieniem siatkówki leczonym operacyjnie, zanikiem nerwu wzrokowego, astygmatyzm małego stopnia i starczowzroczność oka lewego, przebyty w 2004 r. udar mózgu z przemijającym niedowładem lewostronnym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego bez istotnych deficytów neurologicznych, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia gospodarki lipidowej, dnę moczanową.

Opinie biegłych zostały doręczone zarówno organowi rentowemu, jak i wnioskodawcy z zobowiązaniem do ustosunkowania się do nich i złożenia ewentualnych pytań do biegłych.

Wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika wnosił o wydanie opinii uzupełniającej przez biegłego okulistę.

Sąd Okręgowy podzielił opinie biegłych specjalistów, uznając, że są one pełne, jasne i nie prowadzą do sprzecznych wniosków. Wskazać należy, że biegli sędziwi, w sposób nie budzący wątpliwości, wyjaśnili wszelkie okoliczności, dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonego. Wnioski z powyższych opinii implikowały uprawnioną konkluzję orzeczniczą, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy zarobkowej. Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy w aspekcie **art. 13 cyt. Ustawy o emeryturach i rentach z FUS**: wnioskodawca ma 59 lat, posiada wykształcenie średnie. Z zawodu jest technikiem elektromechanikiem. Przez cały okres swojej aktywności zawodowej pracował jako instalator elektryczny. Obecnie, **od 1995 r.** prowadzi działalność gospodarczą (introligatorstwo elektryczne). Wnioskodawca zatrudnia 2 pracowników, jednego w wymiarze ¼ etatu, drugiego w wymiarze 1/8 etatu. Zatem ubezpieczony od 1995 r., aż do chwili obecnej prowadzi działalność gospodarczą, zarówno przed utratą widzenia w prawym oku, jak i obecnie, wykonuje cały czas te same czynności. W ocenie Sądu wskazuje to na fakt, że jednoocześnie nie jest przeszkodą dla ubezpieczonego do bycia czynnym zawodowo. Sąd oparł swoje wnioski na

konkluzji orzecniczej biegłej okulistki - że wnioskodawca przystosował się do jednoocznosci i może wykonywać pracę zgodną z poziomem swoich kwalifikacji.

Opinia biegłego może być oceniona przez sąd i podważona dowodem z innej opinii. Ubezpieczony, jak każda strona w procesie, w myśl art. 6 k.c. winna dowodzić swoich racji, a nie tylko przedstawiać swoje poglądy. W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się argumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do jednoznaczności wskazanych opinii.

Wskazać w tym miejscu należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, dopuszczone w postępowaniu rozpoznawczym dowody w postaci opinii biegłych – pozwalają na niebudzące wątpliwości ustalenie, iż stan zdrowia ubezpieczonego, nie pozwalał na przyjęcie całkowitej ani nawet częściowej niezdolności do pracy. Z ustaleń Sądu wynika, że wnioskodawca, mimo stwierdzonych u niego schorzeń, jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, albowiem one nie naruszają sprawności jego organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

K.K.-W.